Pisarakirje

Huhtikuu 2022

ILON PISARA UKRAINAN VÄREISSÄ

Kiitos rukouksista ja kaikesta avusta ukrainalaisille.

Sinitiaiset herättelevät aamuisin hennoilla koputuksillaan jo ennen herätyskelloa. Tali-siemen-pallo näyttää olevan niiden aamiainen. Kaihdinten kääntäminen ei häiritse, ainakaan rohkeinta. Linnunsinikeltainen päälaki herättää rukoilemaan jo ennen uutisia. Muistamaan lähimmäisiämme. Kyhjöttelemässä kellareissa, metrotunneleissa, naiset ja lapset kotinsa jättäneinä reput selässä kävelemässä kohti tuntematonta turvaa. Vanhuksia yksin raunioituneissa kodeissaan, vammaisia toivottomina hoitajiensa kanssa.

Herra auta. Herra kuule, ajatuksemmekin.
Olin Sri Lankasta kotilomalla 2003 ja kehuin sikäläisten lintujen värejä. Samalla hetkellä huomasin: sinitiaisemme räpytteli kolibrin lailla ikkunaa vasten. Sisälle loistivat kirkkaan siniset siipien sisäsulat. Väriä on täälläkin.

Kolmiyhteinen Jumala, siunaa lähimmäisiämme kaikkialla, niin ihmisiä kuin eläimiä ja luontoamme, Ukrainaa, koko maailmaa.
Leena Kontula

Pisaralaiset toivottavat Siunattua Pääsiäisen aikaa !

Pisara Ry:n vuosikokous Selkikippiksellä 7.5 klo 15:00 Selintie 510 Tervetuloa!

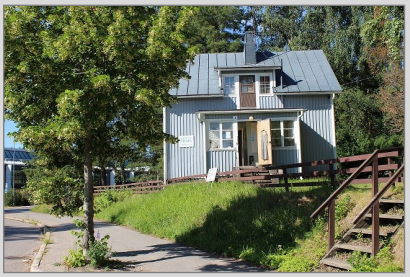
Sisällys:

1.Ilon pisara 1
2.Vuosikokous 7.5.2022 1
3.Slavan perhe Suomeen.....2
4.Hannin terveiset.....3
5.Vihdin ryhmä torilla.....3
6.Apua Ukrainaan.... 4
7.Peetelin historia... 4
8.Espoon Kouvolan ryhmä Jouluviemiset Tallinnaan.....5
9.Espoon Kouvola ryhmä makea matka Tallinnaan..... 6-7

Pysäkkitalon yläkerrassa,
Kappelitie 1, NUMMELA
050 352 2792
Avoinna:
ke, pe, la
klo 10 - 14

Idyllinen pikkukirppis

Otamme kiitollisuudella vastaan myyntikelpoista tavaraa
ja puhtaita, ehjiä vaatteita sekä myös myynti- ja lajitteluapua. Tule tekemään löytöjä!

Slavan perhe Suomeen

Monille Pisaran ystäville Slava eli Vjatsheslav Kapitonov on hyvinkin tuttu. Viime kirjeessä kerroin tyttäreni osallistumisesta Missionuorten Kings Kids-matkoihin Pietarin seuduille 1990-luvulla ja sitä kautta Slava liittyi joukkoomme. Ensimmäisen kerran Slava osallistui kitaroineen Pisaran vankilavierailuun lokakuussa 2000 yhdessä Pia Rautamäen ja Anneli Salinin kanssa.

Avioiduttuaan Slava muutti v. 2006 vaimonsa Natalian kanssa tämän kotiseudulle Ukrainan Ternopoliin, ja siellä he osallistuivat usean vuoden ajan Missionuorten työhön. Kävimme Pia Rautamäen kanssa heitä siellä tervehtimässä v. 2010. Pisaralla oli heille vuoteen 2018 saakka kannatustili nimellä Ukrainan lapsityö ja heidän raporttejaan saimme lukea pisarakirjeistä. Ajoittain he olivat myös töissä Suomessa, kesäisin mansikkatilalla Kiljavalla.

Mainittakoon vielä, että Slava oli talvella 2016 kanssani Afrikassa tyttäreni luona ja valmisti paikalliselle lastentarhalle kokonaisen leikkikentän pääasiallisesti kierrätysmateriaalista. (Pisarakirje 2016:helmikuu)

Syksyllä 2021 perheen tytär Emilia aloitti normaalisti koulun Ternopolissa ja he asuivat Natalian äidin luona – isä oli nukkunut pois jo edellisenä vuonna. Slavalla oli ongelmia työnsaannissa, mutta tammikuussa hänelle järjestyi puolen vuoden työrupeama Israelissa kibbutsilla.

Oli todella Jumalan johdatusta, että Slava sai töitä Israelista ja lähti Ukrainasta. Vain kuukautta myöhemmin puhkesi sota, ja olisiko mieshenkilön rajanylitys silloin onnistunut?

Natalia empi jonkin aikaa, mutta päätti viimein paeta yhdessä Katja-äitinsä ja Emilian kanssa eikä koiraakaan jätetty. He lähtivät bussilla Ternopolista 9.3. ja ylittivät seuraavana yönä Puolan rajan. Natalian Suomessa asuva veli lähti vanhimman poikansa kanssa autolla heitä vastaan Varsovaan, ja 11.3. he olivat jo Suomessa.

Oman kotimaansa jättäminen on raskas asia, varsinkin näissä olosuhteissa, mutta Natalialle ja Emilialle Suomi ja sen ihmiset ovat kovinkin tuttuja. Ja kesällä Slavan on määrä tulla perästä ja niin perhe jälleen yhdistyy.

Rukoilemme heille levollista mieltä ja turvallista asettumista tänne luoksemme.

Tervetuloa Suomeen!

Hanni Hyvärinen

Hei, olen Hanni ja ollut Pisaran toiminnassa mukana jo yli 20 vuotta.

Yhteistyömme alkoi vankilavierailuista Pietarissa ja suurin yhteinen projektimme tehtiin vuosina 2015-2016, kun toimitimme Länsi-Ukrainaan vaatteita itäukrainalaisille pakolaisille. Sen jälkeen järjestimme useana vuonna Pisaran kautta joulukeräyksen, jolla ostettiin maan sisäisille pakolaisille ruokakasseja.

Keräys alkoi Ukrainan konfliktin kärjistyessä 2014, kun Luhanskista Länsi-Ukrainaan paennut tuttavani Serhii otti yhteyttä ja toivoi Suomesta käytettyjä vaatteita noin 200 vastaanottokeskuksessa majailevalle kohtalotoverilleen. Puhuin tästä suomalaisille Ukrainan tilannetta seuraaville ystävilleni, jotka lähtivät heti mukaan järjestämään keräystä. Pisaran apu oli kullanarvoista siinä vaiheessa, kun vaatekuormille tarvittiin lähettäjäjärjestö jolla oli oikeus toimia sekä Venäjällä että Ukrainassa. Myös rahankeräykset onnistuivat hienosti Pisaran rahankeräysluvan turvin.

Serhii ajoi pakolaisten oikeuksia ja joutui sen vuoksi perheineen pakenemaan Ukrainasta jo useampi vuosi sitten jouduttuaan uudessa kotikaupungissaan viranomaisten ja viranomaisten liepeillä toimivien korruptoituneiden rakenteiden hampaisiin. Serhiin, Lenan ja heidän pienen tyttärensä Sofian henkeä uhattiin. Onneksi he saivat pitkän ja kuluttavan odotuksen jälkeen tammikuussa 2022 turvapaikan eräästä eurooppalaisesta valtiosta. Kuulin helmikuun lopussa että Serhiin perhe on vihdoin saanut asunnon ja hänen vanhempansa pääsivät Luhanskista Moskovan kautta heidän luokseen juuri ennen kuin Euroopan ilmatila sulkeutui venäläiskoneilta.

Olen palkkatyössäni tehnyt viime viikot monien upeiden kollegoideni kanssa töitä Suomen puolesta ja Ukrainan hyväksi. Tällä hetkellä pystyn parhaiten auttamaan ukrainalaisia näin.

Verkosta löytyy hyviä ohjeita, mitä tavallinen kansalainen voi tässä tilanteessa tehdä. Itse uskon, että rahalahjoitukset isoille, luotettaville tahoille ovat nyt paras ja tehokkain tapa auttaa ukrainalaisia

Meidän Suomen-talkooporukka, Serhii sekä sadat itäukrainalaiset pakolaiset kiitämme lämpimästi Pisaraa yhteistyöstä. Sillä on ollut merkitystä näiden ihmisten selviämisessä uusissa olosuhteissa!

Terveisin Hanni Hyvärinen

Vihdin ryhmä torilla

Kuten kaikkialta näemme, Ukrainan tilanne on saanut suomalaiset voimakkaasti liikkeelle. Tämän kansan tilanteeseen on meidän hyvin helppo samaistua.

Lauantaina 12.3. Nummelan torilla oli mm. Maanpuolustusnaisten soppatykki ja Unisefin lipaskeräys. Vihdin ryhmä liittyi joukkoon kantamalla myyntipöytänsä soppatykin vierelle. Tuotto ohjattiin ukrainalaisten tukemiseen Kirkon ulkomaanavun kautta.

Kannamme edelleen ukrainalaisia rukouksin.

Eeva Halme

Apua Ukrainaan

Pisara ry
Espoon-Kouvolan ryhmä

Apua Ukrainaan Viron kautta
Sain entisen vankilapapin Rutt Syvärin kautta yhteyden Viron Tyrin Lähetysseurakuntaan ja sen pastoriin Neemo Raasikiin.
Neemo kertoi, että heillä on ollut kauan työyhteys ukrainalaiseen seurakuntaan Keski-Ukrainassa Kirovogradissa. Siellä 22 kirkon työtä johtaa piispa Nikolai Litvin. Kun sota puhkesi, virolaiset ystävät tarjosivat piispalle turvapaikkaa Virossa. Hän kuitenkin kieltäytyi, sillä hän koki, että heidän tehtävänsä on olla auttamassa maan sisäisiä pakolaisia. Tuhansia ihmisiä on jo kulkenut heidän kauttaan Mariupolista ja muualta. Pakolaiset tarvitsevat levähdyspaikan, missä heille annetaan yösija, ruokaa, lääkkeitä ja tarvittaessa korjataan auto. Levähdyksen jälkeen he suuntaavat Euroopan maihin.
Koskettavin pakolainen lienee ollut sodan syttymispäivänä syntynyt pieni vauva, joka oli elänyt ensimmäisen viikkonsa kylmässä kellarissa vanhempiensa kanssa.

Tämä on tosi tärkeää työtä keskellä sotaa käyvää maata, mutta kuten arvata saattaa, heidän rahavaransa ovat jo loppuneet ja he ovat pyytäneet apua Virosta. Neemo kertoi, että heidän seurakuntansa on jo lähettänyt rahaa, mutta nyt hän on vedonnut ystäviä auttamaan. Hän kertoi, että pankkiyhteys toimii Viron ja Ukrainan välillä edelleen, rahat ovat perillä kahdessa päivässä.

Koin itse tämän hyvänä mahdollisuutena auttaa juuri sodan keskelle luotettavien kanavien kautta. Varmistin vielä Viron Lähetyskeskuksen johtajalta Leevi Reinarulta, että heilläkin on täysi luottamus Neemo Raasikin työhön. Jos siis haluat tukea tätä Ukrainan työtä Pisaran kautta, laita lahjoituksesi tunnukseksi Ukraina. Lähetän kertyneet varat Tyrin Lähetysseurakunnan tilille, mistä Neemo lähettää ne edelleen Ukrainaan.

Neemon työstä kuvien kera voi katsoa Facebookin kautta
www.facebook.com/neemo.raasik/
Teille lienee turha muistuttaa, että yksi tärkeä osa auttamista on rukous. Rukoillaan siis edelleen Ukrainan puolesta, mutta myös Venäjän päättäjien ja kansan puolesta. Kiitämme omasta presidentistämme ja rukoilemme kaikille päättäjille viisautta ja nöyryyttä Jumalan edessä.

Siunauksin
Tuula

Peetelin kirkon ja sosiaalikeskuksen historiaa

Kirkko rakennettiin Pelgulinnan aluelle Tallinnan länsiosaan viime vuosisadan alkupuolella lahjoitusvaroin.
Sen yhteyteen rakennettiin kirkkoherran asunto, kellari annettiin nuorten käyttöön.
Neuvostoliiton aikana kirkon sisusta tuhottiin, kun siitä tehtiin elokuvastudio. Kirkon torni purettiin, ikkunat muurattiin umpeen ja kuoroparvi erotettiin väliseinällä. Osa omaisuudesta takavarikoitiin, osa ryöstettiin. Neuvostoajan päätyttyä lämmitysjärjestelmä ja viemärit olivat huonossa kunnossa, osa kattoa oli romahtanut ja kellari täynnä vettä.

Vuonna 1993 seurakunta perustettiin uudelleen. Vuodet 1996-2016 Avo Yprus toimi kirkkoherrana ja loi Peetelin seurakunnan työn lisäksi myös sosiaalikeskuksen. Hän aloitti työn läheisen Koplin katulasten parissa vieden heille ruokaa ja vaatteita. Aluksi lapset eivät halunneet tulla lähelle, mutta vähitellen yhteys syntyi. Jossain vaiheessa lapset tulivat jo kirkon kellariin yöksi kosteudesta huolimatta, sillä he sanoivat, että siellä heillä on turvallisempaa kuin kaduilla. Myös työttömiä ja kodittomia autettiin.

Kirkon korjaustyöt aloitettiin yksityisten lahjoittajien ja järjestöjen avulla. Kirkkoherran asunnon paikalle rakennettiin päiväkeskus, missä lapset saivat ruokaa, vaatteita ja peseytymismahdollisuuden. Lapsille rakennettiin myös yöpymistiloja ja luvattiin, että he saavat muuttaa sinne, jos lupaavat mennä kouluun joka päivä. Vähitellen asukkaiden määrä lisääntyi.Kirkkosalissa toimi päiväkeskus niille, jotka eivät vielä menneet kouluun tai niille, jotka asuivat kodeissaan. Isot pojat, jotka olivat liian vanhoja aloittaakseen koulunkäynnin, saivat luvan asua kellarissa. Pojat aloittivat suuren työn seinien kunnostamiseksi ja maalaamiseksi sekä avasivat umpeen muuratut ikkunat. Palkkana oli vain ruoka ja katto pään päällä. Materiaalien hankkimiseen saatiin avustuksia Suomesta, Ruotsista, Norjasta, Saksasta ja myös muista maista. Myöhemmin remonttifirma tuli mukaan työhön ja niin saatiin kirkon yhteyteen Kristillinen lastenkoti ja Katulasten päiväkeskus ja turvakoti. Samalla kirkko toimii noin 70 köyhän perheen sosiaalikeskuksena, missä hengellisen työn lisäksi jaetaan avustuksia ja järjestetään tapahtumia.

Kirkkosalia korjattiin vähitellen. Välikatto purettiin ja kaunis holvikatto entisöitiin. Kirkon torni rakennettiin uudelleen ja nostettiin paikalleen 21.11.2006. Kerrotaan, että seurakunnan vanhin, 95-vuotias Agnes, tuli paikalle hyvissä ajoin ja seurasi vilttiin kääriytyneenä historiallista tapahtumaa. Vanhassa talonmiehen asunnossa on toimi Rikosuhripäivystys vuosina 1994-2015 auttaen tukihenkilöiden avulla rikosten uhreja takaisin normaaliin elämään.
Kirkossa pidetään sekä viron että venäjänkielisiä jumalanpalveluksia, iltarukoushetkiä ja isoäitien aamupalveluksia. Seurakunnassa toimii myös kirkkokuoro, lasten musiikkiyhtye ja pyhäkoulu. Avo Yprus on nykyään Viron kirkon diakoniajohtaja. Hänen sydämellään on ollut myös vankilatyö ja vapautuvien auttaminen. Tänään Peetelin monipuolista työtä johtaa Mati Sinisaar.

Peetelin sosiaalikeskuksella on viisi päätoimintaa:
- 24/7 työskentelevä oppilas- ja nuorisokoti.
- Maanantaista perjantaihin toimiva lasten päiväkeskus.
- Opintotukiohjelma.
- Kesä- ja talvileirien sekä urheilu- ja kulttuuritapahtumien järjestäminen lapsille ja nuorille.
- Sosiaalineuvonta sekä ruoka ja humanitaarisen avun jakaminen apua tarvitseville perheille.

Huikaiseva historia ja hengästyttävää toimintaa!

Pisara ry
Espoon – Kouvolan ryhmä

Jouluviemiset Tallinnaan 14.12.2021
Veimme aineellista, saimme runsaasti hengellistä!

Mukana päivän matkalla Tuula Tapanainen ja Leena Kontula. Auto oli lastattu täyteen sekä lahjoja avustajillemme että avustustavaraa eri kohteisiin.

Mart Uuetoa
Tulkkimme Mart on vapautunut kolme vuotta sitten Tartosta ja päässyt hyvin kiinni elämään. Häntä halusimme muistaa rahalahjalla, sillä hän elää pienellä palkalla marketista ja maksaa siitä vielä velkaa psykologisesta testistä, joka hänelle teetettiin pidätysvaiheessa (häneltä kysymättä). Lisäksi ostimme vielä hänelle ruokakassin. Martilla on yksi huone Tallinnan kaupungin asuntolassa. Se oli siisti ja kodikas monine viherkasveineen.

Mart on kasvanut vahvasti uskossaan ja toimii monia ystäviään tukien ja auttaen. Veimme hänelle avustustavaraa eri kohteisiin. Hänen varattomalle ystäväperheelleen olimme keränneet vaatteita neljälle lapselle. Lootusin kylän päihdekuntoutuskeskukseen hän lupasi viedä ison kassillisen sinne pyydettyjä miesten villasukkia. Rakenteillä olevaan Sirkalan päihdekuntoutuskeskukseen oli villasukkia, talvitakkeja, kenkiä ja vuodevaatteita. Näitä hän lupasi toimittaa perille joulun jälkeen, sillä hän oli lupautunut joulunpyhiksi töihin koska hänellä ei ollut omaa perhettä.

Martin kohdalla on toteutunut se Jeesuksen sana, että jos joutuu luopumaan, saa tilalle runsaasti veljiä, siskoja… Hänen oma veljensä hylkäsi hänet. Pahinta ei ollut vankila, vaan se, että hänestä tuli uskova.
Herra antoi kuitenkin hänelle neljä hyvää veljeä, joiden kanssa hän on yhteydessä. Ja ainakin meistä hän sai sisaria!

Ennen lähtöämme Mart esitteli onnellisena Suomesta saamaansa pyörää, jota hän oli monin tavoin ”tuunannut”. Sillä hän ajelee työmatkat kymmenessä minuutissa.

Rutt ja Ylle
Mart tulkkinamme lähdimme ajamaan Yllen kotiin Harkkujärven lähelle. Rutt ja Ylle ovat ihana rukouspari, jotka ovat tehneet työtä Virossa jo vuosia. Nyt on tauon paikka, Ylle sanoi. Ruttilla on pahaa huimausta, eikä hän siksi voinut ajaa autollaan. Yllen polvi taas on ollut vihoitellut. Vaivoista huolimatta he jatkavat nyt rukoustyötään puhelimitse ja ovat auttaneet myös meitä suomalaisia. Herra parantaa meidät molemmat jatkamaan työtämme, sanoi Ylle.

Rutt on kääntänyt viroksi sisäistä paranemista koskevan kirjan ja he aloittavat pienryhmät seurakunnissa ja kodeissa. Virossa on niin paljon rikkinäisiä ihmisiä, jotka Herra haluaa parantaa, sanoo Rutt. Tätä rukouskaksikkoa on odotettu myös Suomeen. Tulemme kyllä keväällä, lupaa Ylle. He molemmat elävät pienellä eläkkeellä ja siksi olimme joululahjojen lisäksi keränneet heille rahalahjan Suomen ystäviltä.

Istuimme autossa Yllen parkkipaikalla. Ylle rukoili erikseen meidän kaikkien terveyden puolesta ja sitoi erityisesti kaikki virukset ympäriltämme. Lisäksi hän piti meille vahvan raamattutunnin: **Herra tarvitsee teitä, sillä elämme lopun aikoja ja Herran tulo on lähellä. Eläkää siis lähellä Herraa niin, että Pyhä Henki saa ohjata teitä. Eläkää joka hetki Pyhän Hengen ohjauksessa ja Hänen suunnitelmissaan. Me teemme tärkeää työtä ja siksi vihollinen haluaa häiritä sitä. Siunatkaa heti aamulla itsenne Jeesuksen veren suojaan ja lähtiessänne samaan suojaan yltä, alta, edestä ja takaa, koko olemus, myös ajoneuvo ja muut työvälineet. Olkaa Herrassa lujat ja vahvat!**

Saimme lähteä paluumatkalle tämän siunauksen ja Pyhän Hengen koskettamina. Koimme todella, että olimme vieneet vain aineellista, mutta saimme runsaasti hengellistä. Siunaa Herra näitä Viron ystäviämme ja sitä työtä, mitä he tekevät!

Suklaata
Sain taas vastaanottaa isot laatikot suklaarasioita porilaiselta ystävältämme Harrilta, joka kerää niitä asiakkailtaan lapsille vietäväksi. Jos Herra suo, on tammikuussa jälleen makea matka Viroon. Suurimman kuorman vien Tallinnan Peetelin sosiaalikeskukseen (liitteenä Peetelin mielenkiintoinen historia) sekä Sauen ja Lääne-Nigulan seurakuntien lapsi- ja nuorisotyöhön. Kiitos Harri!

Uusia Testamentteja Vantaan vankilaan
Tallinnan vankilan pastori Allan Kroll lähetti viestin, että joku vanki oli kertonut, että Vantaan vankilassa on monia virolaisia vankeja, jotka kaipaavat vironkielistä hengellistä materiaalia. Allan lupasi antaa Uusia Testamentteja seuraavalla käynnillämme Vantaalle vietäväksi.

Lastenvaateprojekti Moldovaan
Lastenvaateprojekti jatkuu edelleen. Saan viikottain tosi hyviä lastenvaatteita Little Copenhagenin kirpputorilta yleensä Viroon ja Latviaan vietäväksi. Nyt keräämme niitä tammikuun ajan Patmokselle, joka vie tammikuun lopussa kuorman Moldovaan.

Uusi Vuosi
Emme kukaan tiedä, mitä kaikkea uusi vuosi tuo tullessaan. Lähdemme siihen kuten nytkin jokaiseen päivään: psalmin 121 sanoihin turvaten. ”Herra varjelee kaikki sinun askeleesi, sinun lähtösi ja tulosi nyt ja aina.” Tähän suojaan haluan meidät kaikki jättää.
Tuula

Kiitos kaikille tavaroiden lahjoittajille ja erityisesti sukkien neulojille. Kiitos myös kaikista rahalahjoista.
Ryhmän tili on FI89 5297 0020 0926 57.
Poliisihallitus on 12.11.2021 myöntänyt meille uuden toistaiseksi voimassa olevan rahankeräysluvan 2021/1542/Rabita alkaen 1.1.2022.

.

Makea matka Tallinnaan 7. – 8.2.2022

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula Helsingistä ja Mart Uuetoa Tallinnasta. Auton lastina oli jälleen vuoden vaihteessa Porista saatuja suklaita sekä lasten ja aikuisten vaatteita Lääne-Nigulan seurakunnan kirpputorille.

Peetelin sosiaalikeskus
Satamasta ajoimme suoraan Peetelin sosiaalikeskukseen viemään suurin osa suklaakuormasta sen lapsityölle. Keskuksen johtaja Mati Sinisaar ja sihteeri Mirjam Niilsk iloitsivat suklaista ja kertoivat, että he voivat käyttää niitä lasten hyväksi eri tilanteissa. Porilainen ystävämme on kerännyt suklaat asiakkailtaan ennen joulua lapsille jaettavaksi. Kiitos Harri!

Mati kertoi myös ajankohtaisia uutisia työstä. Kirkon tiloissa asuu nyt kuusi huostaan otettua lasta ja päiväkeskuksessa käy viisitoista lasta, jotka tulevat koulun jälkeen kirkolle syömään, tekemään läksyt ja harrastamaan ohjaajien opastuksella. Korona on täälläkin levinnyt niin, että keskus oli juuri jouduttu sulkemaan viikoksi, mekin tapasimme ulkona maskien kanssa. Lisäksi heidän apunsa piirissä on lähes 70 perhettä. Keskus saa ruokaa jaettavaksi kolme kertaa viikossa Ruokapankilta. He ovat antaneet suosituksen joistain perheistä niin, että Ruokapankki voi myös viedä tuotteita suoraan heille. Yhteistyötä tehdään myös kunnan sosiaalipuolen kanssa varmistaen perheiden todellinen avun tarve. Mati kertoi, että tilanne on talven aikana huonontunut merkittävästi. Joillain perheillä sähkölasku on ollut yhtä suuri kuin saatu palkka. Lisäksi keskukselta on nyt ruvettu kysymään kynttilöitä. Onneksi Viron valtio on luvannut auttaa perheitä sähkölaskuongelmissa. Lupasin, että voimme omalta osaltamme lähettää myös rahallista apua keskuksen tilannetta helpottamaan.

Peetel saa apua myös Norjasta, mistä oli tullut laatikkokaupalla pieniä käsidesipulloja sekä kynttilöitä. Näitä he halusivat antaa myös meidän kohteillemme jaettavaksi. Kuorman paino ei siis paljon helpottunut, kun suklaiden tilalle tuli uusia laatikoita.

Liitän raportin oheen Peetelin lyhyen historiikin, jonka laitamme uusille kotisivuillemme. Siinä tiivistyvät hyvin eri ajanjaksojen muutokset Virossa.

Sauen seurakunta
Meidän oli tarkoitus viedä osa suklaista seuraavana päivänä Sauen seurakunnan lapsityölle. Onneksi Anu Väliaho lupasi tulla tapaamaan meitä Peetelin kirkolle. Anukin sai meiltä suklaat ja vielä käsidesiä ja kynttilöitä Peeteliltä. Hän halusi viedä meidät syömään rautatieaseman vieressä olevan Go Hotell Shnellin ravintolaan, jossa työskenteli hänen ”pikkuvävynsä” eli lapsenlapsen mies.

Maittavan lounaan äärellä saimme jakaa kuulumisia puolin ja toisin. Sauen seurakunnan työ on jatkunut lähes normaalisti. Jos kanttorit ovat olleet sairaina on Juha Väliaho toiminut säestäjänä ja Anu laulanut.
Kuulin jälkeen päin Anulta, että suklaat, käsidesit ja kynttilät oli jaettu rovastikunnan lapsityön kokouksessa, kun suunniteltiin kesäleirejä.

Tallinnan Vankila

Meidän oli tarkoitus mennä iltapäivällä Tallinnan vankilaan Joel Reinarun kanssa, mutta vankila perui kaikki vierailut koronan vuoksi. Tämä oli valitettavaa, sillä olimme odottaneet tilaisuutta yhdessä Joelin kanssa. Hän on paitsi muusikko, myös innostava puhuja, jolla tilaisuuksissa toimii usein myös parantamisen armolahja. Toivottavasti saamme tämän mahdollisuuden pian uudelleen.
Joel asuu Haapsalun lähellä Lääne-Nigulan seurakunnassa ja siksi veimme kaikki tuomiset hänen vanhemmilleen, Helle ja Leevi Reinarulle Randvereen.

Randveressa

Lähdimme siis Anun luota ajamaan Tallinnan länsipuolelle Randvereen. Leevin ja Hellen eläkekoti sijaitsee aivan meren rannalla Hellen lapsuuden kodin paikalla. Sieltä he ajavat Lääne-Nigulaan loppuviikoksi. Purimme siis Leevin autoon sekä tuomiset Joelin perheelle että seurakunnan kirpputorille. Leevi on paitsi Lääne-Nigulan kirkkoherra, myös Viron Lähetysseuran johtaja.

Leevi esitteli suvun historiaa huonekaluissa ja maalauksissa. Hänestä itsestään piti tulla taiteilija, mutta kun häntä vanhempi veli kuoli tapaturmaisesti, muuttui opintojen suunta teologiseen. Leevin isä Karl Reinaru oli pappi Viron vaikeiden vuosien aikana hoitaen kolmea seurakuntaa. Hänen veljensä lähti vuonna 1944 Kanadaan toimien siellä virolaisten pappina, mutta sai yli 80 vuotiaana käydä uudelleen itsenäistyneessä Virossa.

Kahvikupin äärellä saimme kuulla myös Leevin kahden vuoden jaksosta Neuvostoliiton armeijassa. Ennen armeijaan menoa hänet oli jo vihitty papiksi ja hän oli myös mennyt naisimisiin Hellen kanssa. Hänet oli sijoitettu yksikköön, missä oli erilaisia rikollisia eli kaikki valtion vihollisia . Ensimmäiseksi yöksi hänet oli laitettu ”Leninin pyhäkköön” eli huoneeseen, missä oli Leninin patsaan lisäksi suuria kankaalle maalattuja iskulauseita. Siellä muut saivat käydä tutustumassa häneen, Pyhään Isään, kuten rikolliset häntä nimittivät. Häneltä tiukattiin monenlaisia asioita: tulitko armeijaan vapaaehtoisesti, miten suhtaudut naisiin jne. Selviytymiskeino näissä olosuhteissa oli se, että oli täysin rehellinen puheissaan. Sillä sai vähitellen muiden luottamuksen.
Vuoden verran armeija-ajasta Leevi toimi korkea-arvoisen upseerin autonkuljettajana. Tänä aikana jotkut esimiehistä uskoutuivat hänelle hengellisissä asioissa. Joku kertoi, että hänen lapsensa on kastettu. Mummo vei heidät kirkkoon kasteelle silloin, kun mies itse oli puoluekokouksessa. Jos asiasta olisi tullut ongelmia jälkeen päin, hän voisi sanoa, ettei tiennyt asiasta. Olihan hän puolueen kokouksessa.
Armeija-ajasta seurasi myös paljon positiivista. Leevi sai tutustua Pietarin kupeessa Keltossa Inkerin kirkon silloisiin nuoriin mm. Arvo Survoon ja Kuukaupin poikiin. Leevi sanookin, että oli Aarren Kuukaupin ansiota, että hän oppi suomen kielen ja Aarre taas sanoo, että oli Leevin ansiota, että hänestä tuli pappi. Ilmeisesti nuoret myös matkailivat toistensa luona, sillä Arvo Survolla on virolainen vaimo. Mitä ilmeisimmin myös hyvä vaimo, sillä muistan vuosien takaa hauskan tilanteen Leevin kotona Lääne-Nigulassa. Illalla myöhään soi ovikello ja kun Leevi meni avaamaan, oven takana seisoivat Arvo ja hänen vanhin poikansa. Olivat kuulemma lähteneet Viroon etsimään pojalle vaimoa!

Mielenkiintoista keskustelua olisi riittänyt, mutta olimme sopineet Mart tulkkimme kanssa, että hän tulee asunnollemme kuudelta. Niinpä toivotimme runsasta siunausta Leevin ja hänen poikiensa hengelliseen työhön Virossa. Meidän piti lähteä marketin kautta ostamaan illan ruokatuliaiset päihdekuntoutuskeskukselle. Vaan ostoksissa ja liikenteessä meni aikaa niin paljon, että otimme vain Martin kyytiin asuntomme edestä ja jatkoimme Living Israeliin.

Living Israel-päihdekuntoutuskeskus
Living Israelilla on kaksi päihdekuntoutuskeskusta Tallinnan alueella, toisessa olimme käyneet aiemmin. Tässä keskuksessa oli hyvät kokoustilat ja siksi sinne oli tullut väkeä myös toisesta keskuksesta, yhteensä noin kolmekymmentä henkeä. Yhtenä vetäjänä työssä toimii Tartosta vapautunut Konstantin.

Tässä kodissa asuu kuusi kuntoutettavaa ja yksi Ukrainasta tullut perhe, jonka isä on mukana kuntoutuksessa. Yläkerrassa on myös pastorin perheen asunto, mutta he eivät nyt olleet paikalla.
Yksi naisista muisti meidät käynniltä toisessa kodissa. Häneltä kuulimme, että he saavat marketista vanhenevia tuotteita, joita he voivat pakastaa ja käyttää pitkään; lihatuotteita, leipää ja leivonnaisia.
Meiltä he toivovat teetä, kahvia, ruokaöljyä ja erilaisia kuivatuotteita, joita olimmekin ostaneet.

Konstantin juonsi tilaisuuden, jossa minä ja Leena saimme puhua. Minulla oli tunne, että kuulijat imivät kaiken, mitä sanoimme. Halusimme tuoda heille toivoa muutoksesta, jonka Jeesus antaa. Itse kerroin ryhmämme taustoista ja työstä alkaen Venäjän vankilatyöstä. Kerroin myös kokemuksen vanhusten sairaalasta Pietarin lähellä. Yleensä vanhukset ottivat viestimme vastaan mielellään. Mutta yhdessä huoneessa oli vanha nainen, joka sanoi, ettei hän mitään Jeesusta tarvitse, hän on ihan hyvä ihminen. Pois lähtiessämme vanha mummo istui oven pielessä ja kun kerroimme hänelle, miksi olemme tulleet, hän alkoi itkeä. ”Olen niin syntinen ja tehnyt kaksi aborttiakin”. Näitä syntejä hän oli surrut vanhuuteen asti ja nyt saimme julistaa hänelle synnin päästön Jeesuksen nimessä. Tapasimme siis kaksi ääripäätä. Toivottavasti kukaan ei ole niin hyvä ihminen, ettei tarvitsisi Jeesusta!

Leena kertoi työstään poliisina, kuinka lakikirja on nyt vaihtunut Raamattuun. Hän onnitteli kuulijoita siitä, että he ovat jo tehneet aloitteen elämän muuttumiseksi. Hän kertoi, että kuulusteluissakin oltiin kuin kiertoliittymässä, josta voi palata takaisin samaa tietä. Mutta voi myös lähteä uutta tietä parempaa etsien. Leena korosti myös rukouksen merkitystä ja opetimme heille jumpparukouksen.

Monet kuulijoista tulivat pyytämään esirukousta:
Yksi mies oli kärsinyt käsivarsien kovasta särystä ja pyysi Jeesuksen parantavaa kosketusta.
Toinen pyysi apua äkkipikaisuuteensa.
Luoksemme tuli myös itkevä pariskunta. He ovat molemmat vieroituksessa eri kodeissa. Heillä on yhteinen lapsi suku laisten hoivissa. Saimme rukoilla heille omaa eheytymistä ja jatkossa kristillistä perhe-elämää, missä vanhempien rakkaus on lasten turvallinen kasvualusta.

Monet pyysivät voimia kuntoutusjakson läpi käymiseen ja uskon vahvistumista.
Jätämme heidät kaikki rukouksiimme. He käyvät kovaa taistelua riippuvuuksista eroon päästäkseen. Auta Jeesus heitä nyt ja kulje rinnalla kotiutumisen jälkeen!

Tilaisuuden jälkeen veimme vielä Martin kotiin ja ennen kuin pääsimme asunnolle oli ilta jo pitkällä. Vaiheikkaan päivän jälkeen ei unta tarvinnut kauan odotella.

Viron Raamattuseurassa
Tiistai muodostui väljemmäksi, kun Sauen käynti jäi pois. Olimme sopineet, että menemme aamupäivällä tapaamaan Viron Raamattuseuran (Eesti Piipliselts) pääsihteeriä, Jan Bärenssonia. Olin itse saanut tehdä yhteistyötä hänen kanssaan Pipliaseurassa ollessani, kun Viron Raamattuseuraa rakennettiin uudelleen. Jan on taustaltaan historioitsija ja se näkyy työssä positiivisesti.

Jan kertoi monipuolisesta työstä Raamatun julkaisemisessa ja mukana olosta Suomen sukuisten kansojen käännöstyössä. He ovat kertoneet näistä sukulaiskansoista näyttelyiden avulla kouluissa ja seurakunnissa. On tärkeää, että myös Viron kansa tietää paikkansa tässä suomen sukuisten kansojen sukupuussa.

Myös Raamatun historiaa ja taustaa on haluttu opettaa uusille sukupolville. Havainnollista karttamateriaalia on käytetty mm. pyhäkoulutyössä. Alkuvaiheessa se olikin tosi aktiivista työtä, mutta nyt pyhäkoululaisten määrät ovat pienentyneet. Raamattuseuralla on myös perinne, että antavat Raamatun henkilökohtaisesti uudelle presidentille. Hän kertoi, että se on aina ollut juhlallinen hetki. Vaikeista neuvostoajan vuosista johtuen on ekumeeninen työ helppoa Viron kirkoissa.

Jälleen jäi matkasta monia rukousaiheita mieliimme. Kotiin päästyä koin itse yllätyksen, kun seuraavana päivänä alkoivat flunssaoireet ja kotitestin mukaan olin saanut koronan. Tartunnasta ei voi sanoa, tuliko se Virosta vai Suomesta. Hienoa oli kuitenkin se, että Leena ei sairastunut vaikka olimme yhdessä kaksi päivää. Tämä flunssa parani, kun vain malttoi olla muutaman päivän aloillaan.

Näin alkuvuodesta haluan vielä muistuttaa, että jos joku haluaa maksaa Pisaran jäsenmaksun 10 €,
sen voi maksaa tilille FI12 5297 0020 0932 67. Kiitos!

Ryhmän puolesta
Tuula

Kiitos kaikille, jotka muistitte matkaamme rukouksin, tavara - tai rahalahjoituksin.
Ryhmän tili on FI89 5297 0020 0926 57. Poliisihallitus on 12.11.2021 myöntänyt Pisara ry:lle toistaiseksi voimassa olevan rahankeräysluvan no 2021/1542/Rabita. Se on voimassa koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön.

Pisara Kirppis
Selintie 510 Selki, Vihti

Avoinna
ma - pe 10 - 17
la 10 - 15

Tule viihtymään hyvässä ilmapiirissä

40 vuotta kirppistelyä Selissä
Tule vaikka kahville, anna itsellesi lepoa.

Puh. 050 466 9570
pekka.vauromaa@outlook.com
Kuljetuspalvelu

Pisarakirjeen tilaus tai peruutus, ilmoita siitä

- sähköpostilla: riitta.sinervo@gmail.com
- kirjeitse: Pisara-yhdistys, Juhanintie 11, 03100 Nummela,
- tekstiviestillä tai soittamalla numeroon: 050 5986057

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin seuraavista tileistä:

Vihdin ryhmä, yleinen tuki	FI40 5298 0620 0117 18 viite 61405
Espoon-Kouvolan ryhmä, yleinen tuki	FI89 5297 0020 0926 57 viite 61502
Jäsenmaksu 10 eur /vuosi	FI12 5297 0020 0932 67 viite 31008

Käytättehän viitenumeroa!
Mikäli haluatte lahjoittaa jonkun ryhmän erityiskohteelle, jonka viitettä ei ole yllä olevissa, kirjoittakaa kohteen nimi pankkisiirron viestikenttään.

Poliisihallitus on 12.11.2021 myöntänyt Pisara ry:lle 1.1.2022 alkaen toistaiseksi voimassa oleva rahankeräysluvan no RA/2021/1542. Lupa on voimassa koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Tähän lupaan on Poliisihallitus 3.3.2021 myöntänyt laajennuksen, joka sallii kerätä ja ohjata varoja myös kohteidemme rakennus- ja korjaushankkeisiin. Kerätyt varat tullaan käyttämään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön vuosien 2020 - 2022 aikana.

Pisara ry
Riitta Sinervo
Juhanintie 11, 03100 Nummela

Puhelin : Eeva Halme, 050-3522792
www.pisarayhdistys.fi